

de tot ceea ce se întimplă în viața teatrală, nu numai în Varșovia, ci și în provincie, este un lucru foarte bun.

PAUL CORNEL CHITIC: Am fost și eu varșovian pentru câteva zile. La subsolul magazinului „Junior” se află Teatrul Mic. În contrast cu forfota de la intrările în magazin, în fața teatrului se observă un grup sobru, tăcut, calm, care intră în acel subsol extrem de sumar amenajat cu o scenă centrală, de tip arenă.

Cred că teatrul este pentru polonezi o necesitate reală și spectatorul, varșovian sau nu, merge la teatru cu dorința de a vedea o altă nuanță, o altă expresie a lucrului la care de fapt se gîndește el. Din acest punct de vedere, cred că publicul polonez seamănă cu publicul românesc; este un public care absoarbe teatrul cu o stare de tensiune, de atenție pe care nu i-o poate distruge nimic, și chiar picanterile care în teatrul polonez nu

sînt oculte îl interesează numai dacă în spatele acestora există o semnificație de ordin social, moral, psihologic, într-un cuvînt, artistică. Nu acceptă atracțiosul în sine.

PAUL TUTUNGIU: Vă propun să încheiem aici incursiunea noastră. Spațiul rubricii nu ne-a permis să luăm în discuție și să adîncim opera artistică a unor regizori de talia lui Wajda ori Swinarski, creațiile unor actori de frunte ai scenei poloneze postbelice, precum Tadeusz Lomnicki, Ignacy Gogolowski, Andrzej Lapicki și mulți alții. Să reținem ideea că polonezii au creat valori teatrale durabile, care au intrat în patrimoniul cultural internațional, și că arta spectacolului cristalizată în Polonia se află într-un raport de osmoză cu arta din celelalte țări socialiste și din întreaga lume. Vă mulțumesc.

„Rampă”, acum 50 de ani, iunie 1936

Gh. Petrașcu este întîiul pictor membru al Academiei Române. E. Lovinescu nu reușește nici de această dată să se așeze lîngă „nemuritori”. Acest mare cărturar n-a putut fi nici profesor universitar... ● Se inaugurează Muzeul satului. La reconstituirea numeroaselor vetre țărănești a lucrat și Victor Ion Popa. A fost „scenograful” complexului muzeal. ● „Cărăbușul” pornește cu Barca pe valuri, comedie (sigur) muzicală de N. Kirîțescu, Tudor Mușatescu, Sică Alexandrescu. Tănase are o singură grijă, să nu plouă. Atunci... Incepe furtuna. ● Teatrul Vesel de la Grădina Marconi iese La iarbă verde. „Patronul”, Sică Alexandrescu, iar mizează pe... Birlic. Răsfățatul comic pierde mereu... la curse, dar câștigă pe scenă! ● Pentru 25 de mi-

nute, se transmite „pe viu” la teatrul radiofonic piesa **Marinorul smirniot** (din Smirna — n.n.) de... M. Davidoglu. Distinsul dramaturg are, iată, o jumătate de veac în slujba Thaliei... ● Legația sovietică din București invită oameni de cultură la vizionarea filmului **Ceapaev** al fraților H. și S. Vasiliev. **Rampa** e de acord că pelicula „exprimă în mod magnific perioada romantismului revoluționar”. ● Marele premiu Hamangiu al Academiei Române este acordat lui G. Călinescu pentru cărțile sale privind viața și opera lui Eminescu. În schimb, același înalt for declanșează campania împotriva „poeziei pornografice” a lui T. Arghezi. Apăruse în Fundații ediția definitivă a poeziilor celui mai mare poet român de la Eminescu încoace. ● După 66 de ani, spectatorii pătrund din nou în sala Teatrului de la Fontainebleau al împăratului Napoleon III. Replicile piesei **Le Demi-Monde** de Dumas vor fi roștite de actori ai Comediei Franceze. ● Detectivii Hollywood-ului o păzesc de gangsteri pe fetița-minune Shirley Temple. Copilul se miră că e mereu înconjurat

de „oameni serioși” și că n-are voie să se joace decît cu animalele. ● La Grădina Volta-Buzești, Elena Zamora, Aurel Munteanu, G. Groner, Lulu Savu („fugiți”, de la Tănase), reamintesc bucureștenilor bucuriile estivale ale operetei. Dar vremea lui Leonard s-a dus... ● Pe stadionul O.N.E.F., actori ai Teatrului Național: Al. Critico, N. Bălățeanu, Maria Filotti, Ion Manu, Nicu Dimitriu ajută la reconstituirea documentară a odiseii **Soldatului de la Mărășești**. Vom reveni. ● Moare Maxim Gorki, a cărui operă e binecunoscută la noi (în 1936!). Să nu uităm că, în 1915, Paul Gusty a realizat unul dintre marile spectacole ale vremii cu **Azilul de noapte**. ● Pentru istoria literară: La apariția romanului **Huliganii**, Mircea Eliade declară: „...l-am scris pentru criticul Șerban Cioculescu care susține că nu mă pot realiza în epică. Am înălțat aici pe cît am putut discursivitatea ideilor și monologul interior — care-mi conveneau ca tehnică. A fost aici o concentrare a acestei «ambiții» și iată că toată lumea m-a recunoscut drept... epic”.

I. N.